

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 kor
 Negyed évre 2 kor
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetéseket különösen számítottank.

Nyitólár pótlására 50 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Feladó szerkesztő:
ZRÍNYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lejtaladó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Szent karácsony.

— — — Zúgó szél csapdossa a havat. A hólepel fehér köntösbe öltözteti a természetet s a hulló hó, a szélhordta hóhegyek téli pompába öltözködve várják a kised Jézuska születésének szent éjszakáját.

Zimankós téli napok rövidségét számlálgatja a gyermekvilág s lelke édes örömeivel várja a kedves karácsonyt és a jó Jézuskát!...

— — — Szegény családapák kettőzött gonddal, fáradtsággal igyekeznek megszerezni azt, amit a paloták lakói oly könnyedén megkaphatnak. Karácsony szent ünnepét minden család jobbléte, boldogabb órák között kívánja megülni. Azért készülnek a szent napra! A legutolsó falusi viskótól föl: a paloták lakójáig, mindenki várja a szent éjszakát, a kegyes örömmünnepet, a világtörténelmi események egyik hatalmas emléknapiját, — a betlehemi kised születését.

A szent estély, a maga nagyszerűségében mindenkit meghat; mindenkinél kell éreznie, hogy a legfőbbesébb, legmagasztosabb éjszaka van!

— — — Öröm, meglegedés, béke jönnek a szent napokkal s erre a rövid időre talán elhallgat a harcok, tusák lármája, az osztálygyűlölet hangja s mindenütt a nemesebb érzések s a szeretet melegsége váltja fel a napi küzdelmeket.

— — — Négy évezred sóhajtó népei esdtek a világosságot. A mulandó földi élet ezen ketyel között lebegett. Hiába várta üdvössége külförrását, nem találtatott sehohsem... A próféták szent ihlettel hirdették az ígét s hosszú századok fohása szállt az Urhoz:

«Vajha jönnének a szent idők!!»

Szent éjszaka!... Te hoztad meg a népek boldogságát, a várva várt királyt, ki hű zsidó népét megváltani jött a földre. Az örök igazság testét öltött, a krisztusi tanok magasztossága, nagyszerűsége beszivárgott a lelkekbe s él a szent hit: a fenséges emberszeretet eszménye!

Légy üdvözölve boldog éjjel, amelyen a kultúra és a világtörténet szempontjából új napra virradtunk.

A krisztusi tanok világossága és mély érzése új irányt, új lendületet adott a világtörténet folyásának!

Ezért ünnepelek szent karácsony napját!

* * *

— — — Hosszu, hosszu négy évezred sóhaja szállt el az emberi lélekből. Bús áhítat hangján száll az esedés:

«Harmatozzátok eget az igazat!!»

S a fohász nem volt hiába, «az ige testlé lön»!...

— — — Egyszerű pásztoemberek legeltették Betlehem környékén nyájukat...

Szent nyugtalanságban tölték az éjjelt s valami túlvilági érzés hatása alatt csoportokba verődve mesélgetnek, amidőn égi zengés üti meg a csendes emberek füleit... Égi szent dal... angyalok kara.

S jött a fényesség vakítóan túlvilági pompájában...

A pásztoemberek felocsudva útnak indulnak a kedves maroknyi falucskába.

S rátalálnak a rongyos istállócskára, melyben a szent éjszaka hőse, nevezetessé tette az éjjelt. Itt született a Nagyság, az Istenség, a nemzetek Felzabadozója, új eszméket, új szellemet hozva magával.

Légy áldott szent éjszaka, mely meghoztad a kor legnagyobb szülöttjét, az avult világnézet lerombolóját, a szabadság és emberszeretet eszményének hirdetőjét, a keresztény műveltség és a krisztusi vallás megalapítóját!

Légy boldog, legholdogabb minden idők éjszakái között s nyujts szent érzést, nyugalmat ma is — amidőn a

— Te Szülöttedet ünnepelek!

Óh szent éjszaka, hozz megigazulást a tévelygőknek, nyujts életet, melegséget a hideglelkűeknek, adj tudományt, értelmet és nemesen érző szívet az emberiségnek!!

Kedves Kised! Imádozt Királyfiú!!

A Te dicsőemlékü szent estéd ünnepén érezzük csak igazán gyarlóságunkat.

Leborulunk felséges Szellemed előtt, mert Te vagy a nagy Szellem, ki új eszméket, melegebb érzést hirdetél.

A Te magasztos tanításod örökéletű!!

Tanaid új irányt adtak az emberiségnek s a világtörténelmi események Benned domborodnak ki, mert korod s a minden kor bűmületét kiérdemeltél!!

— — — Szent karácsony ünnepén buzgó lelkünk odaadásával hódolunk a betlehemi kised Jézuskának!

Gyujtsuk ki a szent estén a karácsonyfák pislogó gyertyáit s ártatlan gyermekeink igaz érzésével együtt énekeljük a szent melódiát:

«Csodapásztorok, midőn Betlehemben — Csordát őriznek: éjjel a mezőben!»

— — — A sivító szél csapdossa a havat. Ájtatos emberek az Isten házába térnek imát rebegni az Úrnak...

S bugó kongással halljuk a toronyóra ütését s a nagy tömegek zaját, kik a templomba sietnek.

Légy áldott gyermekeink jó emlékeztető szent esteje s nyujts Te isteni kised boldogságot gyermekeinknek, hadd magasztaljuk szent nevedet az ártatlanokkal együtt!

Hegedüs Elek.

Az ipartörvény revíziója.

Azzal a levéllel, amelyet Szerényi József államtitkár az ipartestületek országos kongresszusához intézett, az ipartörvény revíziója új stádiumba lépett. Eddig az államtitkár által tervezett nagy ipari kodex tárgyalása és vitatása körül folytak a csatározások, melyek sorompóba szőlítették a kis és nagy ipar, a szervezett és nem szervezett munkások ezreit, a szociológusokat, a jogászokat és az érdekeltség még szélesebb és távolabbi rétegeit. Nem szenved kétséget, hogy valamennyi oldalról erősen ostromolták az új erődítési terveket és az építő nem tehetett egyebet, mint hogy engedjen az ostromlónak. Visszavonla tehát az egész bástyát és csak a felvonó hidat hagyta meg, mely a régi állapothól az újba átvezetni lesz hivatva. Más szóval az előtünk fekvő tervezet győrekes átalakuláson fog keresztülmenni, alaposan lesoványodik, mielőtt új formájában ismét megjelenik a magyar globuszon.

Szerényi József mindenesetre nagyot és szépet akart. Nemcsak régi panaszokat akart javítani, hanem újat is akart teremteni, hogy a szociális törvényhozás terén megelőzze az egész művelt külföldet. És ha javaslatainak ügynevezett szociális részei például valamely nagy iparállamban jelennek meg, bizonyára több méltánnyal és elismeréssel fogadják vala ezeket, mint nálunk, ahol a gyáripari és munkásviszonyok még nem eléggé konszolidáltak és nem eléggé kiforrottak.

Marad tehát a régi keret, újabb javításokkal, kiegészítésekkel, toldással, foltozással. A képesítést egy kissé jobban kell megrendszabályozni, az iparoktatást fejleszteni, az ipartestületeket javítani, általánosítani. Röviden: az új ipartörvény majdnem kizárólag a magyar kézműipar körére és érdekeinek hathatósabb védelmére fog szorítkozni, ami nem is baj, nem is hiba, mert ezek az érdekek egy negyedszázad óta tartó heves ostromban könyörögnek figyelembevételért. És az új törvény teljeit hivatását, a kisipari termelés tökéletesítése és a kisipari szervezet javítása által védelmet nyújt egyrészt a kontárok és a tisztességtelen verseny ellen, másrészt ha ezek révén a fogyasztó közönség érdekeit is megvédelmezi. Szociális téren még nagy a forrongás, a munkaadók csak most kezdenek szervezkedni. Küzdjék ki előbb az első harcokat, élesítsék a fegyvereket, gyarapítsák hatalmi eszközeiket és azután jöjjen segítségünkre a törvényhozás, mely könnyebben fog boldogulni, ha már gyakorlati tapasztalatokra alapítja közhasznú intézkedéseit. E szempontból tehát örvendetes és e téren beállott és főntebb jelzett fordulat, mert még nem korszakot alkotó szociális munkára van szükségünk, hanem elsősorban a

kis ipar rég mutogatott és itt-ott elmérsedett sebeinek az orvoslására. Ezt a munkát gyorsítani kell, a másikat pedig érlelni, mert ennél csak érlelt megfontolás után lehet sorát ejteni.

Gelléri Mór.

KÜLÖNFÉLÉK.

Örömhangok.

... Édes hangok, ... szent harangok
A templomba hívogatók? ?
Ünnepi hang ... ünnepi szav ...
Harangzúgás templomba hív? ?
... Szent éjszaka! Boldog éjjel
Imára hívsz intéseddél? ?
Szent szülőted éjszakáján:
A bűnös is megtér talán ...

Boldog érzés! ... Szent kegyelet
Molodt a szívüket.

Kis fiaink imájára
Sztivünk ósainte szavára:
„Vigasztald ráj a lelünköt!” ...

Tekints ránk kis Jézuskánk.
Hallgasd meg ósainte imánk!
Szereteted, békés bostál
Bűnös úepet megváltottál:
Szent éjszakád ünnepén hát
Jóságodért sengjünk hát!
... Hálaének szálljon égbe:
Mennyei trónod elébe!!

Karácsonyest, ... boldog este! ...
Királyfiú születése
Halmozott el dicősséggel!
... Örömeinek zúgjon tehát
S ártatlan gyermek imáját
Rossz emberek ne savorják!

Hegedüs Elek.

— **A szeretet ünnepe** alkalmából lapunk előfizetőinek és kedves munkatársainknak boldog ünnepeket kívánunk.

— **Tanfelügyelői látogatás.** Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő december hó 21-én Nagyfalura érkezett, hol az áll. iskola meglátogatása kapcsán a második tanterem elhelyezése ügyében tárgyalt a gondnoksággal. December 22-én elnökölt a pótanfelmérés vizsgákon a csáktornyai áll. tanítóképző intézetben. Dec. 23-án Viziszentgyörgyön látogatta meg a községi iskolát s egyben az iskola több függőben levő személyi és dologi ügyeiben tárgyalt az iskolaszékekkel. Dec. 24-én az igazgató-tanács ülésén elnökölt a tanítóképző intézetben.

— **Kinevezések.** A közokt. ü. miniszter Bencsik Rikárd polg. isk. tanárt a IX. Márton Irma polg. isk. tanítónőt a X. díjostály 3-ik fokozatába rendes tanárnak, illetőleg tanítónőnek nevezte ki.

— **Dr. Görög** varazdini honvédező- orvos most érkezett azaz Berlimből, hol foggyógyászati és fogtechnikai tanfolyamot végzett, melyről a vizsgálatot kitűnő sikerrel letette. Honfitársunk Dráva-utcai lakásán berendezett műtermét melegen ajánljuk fogbántalmakban szenvedő olvasóink pártfogásába.

— **Athelyezés.** Nemes János helybeli határrendőr hasonló minőségben Sopronba helyezettelt át.

— **Új esztendő.** Szédületes gyorsasággal fut bele az idő a semmiségbe. Az évek, a századok, az ezredévek minden nappal újra születnek és halnak. Még néhány nap csak és az 1908-ik esztendőnek csupán emléke marad meg, színes különleléségben az emberek gondolatvilágában. Nemsokára elhagyjuk a legutolsó mértföldmutatót is s egy újabbat kísérünk megszilárdítani. Nehéz kalapáccokkal döngetjük az új határ-

jelzőt a kemény földre s számlálgatjuk, találgatjuk, kérdezzeljük, kutatjuk, hogy vajjon valóban nagy-e az emberiség haladása s becülettel vegye-e el útját, nem tért-e ki se jobbra, se balra, nyugodt lelkiismerettel zárhatja-e le háromszázhatvanhat napig tartó nagy útjának törtéreljét? És ezzel egyetemben felidézük emlékezetünkben az eseményeket is. Váltakozó érzelmeikkel lapozgatjuk a nemsokára letűnő esztendő törtérelmének vasok foliánsait. Nagy Isten, hogy változik az öröm, a csalódás, a vigaság, a bü, mily kevés a rózsaszínű lapja és milyen sok a gyászkeretű levele! És találgatjuk: mit hozott hát ez az esztendő, — mely fölött a halotti ének nemsokára megcsendül — nyolcadik eszledeje a huszadik századnak? Nehéz erre megieletni! Nézzünk inkább a jövőbe és sok reménnyel eltelve köszöntünk a reánk virradó új esztendőt, mely minél több örömet és jólélet, gazdagságot és dicsőséget hozzon imádott magyar hazánkra, az emberiségre. A jövő 1909-ik évvel Magyarország voltaképpen második ezredvéének 13-ik eszledejét kezdi meg. A jövő esztendő, mely közönséges év, pénteken, január 1-én kezdődik és ugyancsak pénteki napon, december 31-én végződik. Az új évben 365 nap, vagyis 52 hét és egy nap van. Az új esztendő vigaságra is biztat bennünket meglehelős hosszú farsangjával. A farsang Vizkereszt napjától húshagyókeddig tart, vagyis január 7-ikétől február 23-ig, tehát 48 napig; elég hosszú idő a bálozó ifjúságnak, no meg a papáknak, mamáknak is. Reméljük, hogy a 48 nap, a farsang ideje alatt sok Ádám megismeri vala Évjátát és sok Éva megismeri vala Ádámját! Hamvazó szerda febr. 24-re, Husvétvasárnap április 11-re, Aldozócsütörtök május 20-ra, Pünkösdvásárnap május 30-ra, Urnapja június 10-re, Urjvet első vasárnapja november 28-ra esik. A jövő év a zsidó korszámítás szerint az 5669—5670-ik. Az év közepe július 2-ikának dele; leghosszabb napjai június 20, 21, 22, 23 és 24; legrövidebb napjai pedig december 18, 19, 20. A tavasz március 21-én, a nyár június 22-én, az ősz december 23-án, a tél december 22-én kezdődik. Uralkodó bolygó az új esztendőben a Szaturnusz. 1909-ben 2 nap és 2 holdfogyatkozás lesz. Nálunk csak az első holdfogyatkozás látható, mely január 4-én d. e. 12 ó. 59 perckor kezdődik és 4 ó. 31 p. d. e. végződik.

— **Szilveszter-estély.** «A Szegény Tanulókat Segélyező Egyesület» Perlakon december hó 31-én, pénztára javára, zártkörű szilveszter-estélyt rendez.

— **Zalavármegyei Közművelődési Egyesület.** Lapunk multkori számában röviden megemlékeztünk arról, hogy a Dunántúli Közművelődési Egyesület egyik fiókja, a Zalavármegyei Közművelődési Egyesület f. hó 13-án tartotta meg Zalaegerszegen gróf Batthyány Pál főispán elnöklele alatt első rendkívüli közgyűlést s ezzel egyúttal megkezdte kulturális tevékenységét. Mindenekelőtt dr. Ruzsicska Kálmán, az egyesület farsadhatatlan munkássága fölűtkára terjesztette elő az igazgató-választmányának az egyesület gyakorlati működésére vonatkozó javaslatát. Ezen javaslatból különösen kiemeljük, azt az áldásos és a magyar kultura fejlesztését, megerősítését célzó nagy munkát, melyet az ifjú egyesület különösen Muraközben és a vend vidéken, ezen exponált helyeken óhajt véghezvinni. Nagy a kitűzött feladat, de hisszük, hogy a magyar társadalom áldozatkézsége segítségére lesz

az egyesületnek s boldog kor fog nemsokára virradni vármegyénk e részén is. A javaslat magában foglalja az idegen ajku vidékeken már működő ifjúsági egyesületek hazafias tevékenységének fokozását s a szervezés alatt levő ifjúsági egyesületeknek akcióhoz való segítését. Dalárdák szervezése; nemzeti és közzgazdasági vonatkozású előadások tartása vetített képekkel; magyar ima- és énekeskönyvek adományozása a muraközi és vendvidéki növendékek számára; Zrinyi Miklós gróf a költő és hadvezér, valamint Gáspárics Márk a hős vértanu emlékeztetének megünneplése a tanuló-ifjúság által; nemzeti vonatkozású ingyenes színelőadások tartása különösen a nép számára; a magyar nyelvben legkiválóbb előmenetelt tanúsító növendékek között hazafias vonatkozású ifjúsági iratok kiosztása; egy-két kiválóbb tehetségu szegény muraközi gyermeknek nevelési ösztöndíj adományozása; analfabéták és felnőttek legbuzgóbb oktatóinak jutalmazása; a magyar nyelv tanításában, az ifjúsági egyesületek szervezésében jeleskedő tanítók és övönök megjutalmazása; gazdasági népkönyvtáraknak (Nagyfalu, Muracsány, Stridó, Deklezzsin községekben) elhelyezése stb. É gazdag programmal kapcsolatban Odor Géza kir. tanácsos pénzügyigazgató indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy felír a honvédelmi miniszterhez azírát, hogy a Csáktornyan horvát katonaságot magyar katonasággal cserélje fel. Kolbenschlag Béla vármegyei főjegyző jelentést tett a közgyűlésnek, hogy Csáktornyan közművelődési celokra — szép eredménnyel — gyűjtés indult meg. Tudomása van arról, hogy a gyűjtők a befolyt összeget készek a vármegyei közművelődési egyesület rendelkezésére bocsátani azzal a kikötéssel, hogy ez az összeg a csáktornyai járás közművelődésének fejlesztésére használtassék fel. Ebből kifolyólag indítványozta, hogy Csáktornyan fiók állíttassék fel. A közgyűlés a vármegyei főjegyző indítványára elhatározta, hogy a Csáktornyan gyűjtölt összegnek az egyesület pénztárába leendő bevonása iránt a szükséges lépésekkel megteszi. Az egyesület eddigi számadásairól szóló jelentést a közgyűlés tudomásul vette. A jövő 1909. évi előirányzatot, mely 1594 kor. 75 fill. bevétel és ugyanannyi kiadást tüntet fel — a közgyűlés elfogadta. A kiadások rovatában a következő tételek szerepelnek: hat ifjúsági egyesületnek 240 kor.; háromszáz imakönyvre 150 kor.; magyar nyelvben és ifjúsági egyesületekben jeleskedő tanítók jutalua 180 kor.; Zrinyi és Gáspárics emlékünnepeire 200 kor.; analfabéták és felnőttek legbuzgóbb oktatóinak jutalmazására 120 kor.; nemzeti vonatkozású ingyenes színelőadásokra 60 kor.; magyarnyelvi emlékkönyvtalmon növendékeknek 100 kor. Miután a kereskedelmi miniszter csak a hatóságokkal való levelezésben adott portómentességet az egyesületnek, a közgyűlés határozatilag kimondta, hogy felír a miniszterhez hogy ezt a kedvezményt a tagokkal folytatott levelezésekre is terjessze ki. — Végül a közgyűlés, tekintettel a vármegyei egyesület szerény anyagi eszközeire, a központtól a tagdíjaknak teljes átengedését fogja kérelmezni.

— **A «Muraközi Tanítóköri»** választmánya december hó 20-án Brauner Lajos elnöklele alatt ülést tartott, amelyen a következő ügyek tárgyaltak: 1. A választmány mindenekelőtt tudomásul vette Tersztenyák József belicai róm. kath., Faludiné Meszarits Anna vashegyi áll., Németh György

drávaegyházi áll., Horváth Jenő, katori községi, Gunscher Károly és Herboly Alajos muravidai közs. tanítóknak, illetve tanítónak a körbe való belépését. 2. Eltávolítás folytán kiléptek a körből: Feleki János volt vashegyi áll. és Áts Erzsébet volt mura-szentmártoni róm. kath. tanító, tanítónő. 3. Az újonnan belépett tagokkal a «Muraközi Tanítókör» tagjainak jelenlegi száma: tiszteletbeli tag 2, pártolótag 1, rendes tag 121. 4. Tudomásul vette a választmány körelnök azon jelentését, mely szerint a tanítókörnek egy régebbi közgyűlésen hozott határozatából kifolyólag f. év november havában felhívást intézett több, muraközi felekezeti népközlőnél működő kurtárszhoz a tanítókörbe való belépésre vonatkozólag; érdemleges válasz azonban mindezekig a felhívottak részéről nem érkezett. 5. Egy volt tanítóköri tag, — miután jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen, — tagdíjhátralékának fizetése függőben tartatni határozatolt. 6. A zalavármegyei függetlenségi és 48-as párt elnökségének megbízása, melynek értelmében egy «Országos Néplap» megindításának megvitalása tárgyában f. év november hó 25-én Zalaegerszegen értekezletet tart s azon való megjelenésre a «Muraközi Tanítókör» részéről annak elnöke felkéri, — tekintettel a tanítókör nehéz pénzügyi viszonyaira, az értekezletre való meghívás körelnök részéről figyelembe nem volt vehető. Tudomásul vétetett. 7. A «Muraközi Tanítókör»-nek a «Zalavármegyei Közművelődési Egyesület»-be alapító tagul való belépése, körelnök által főispán úr Ö. Méltóságának, mint az egyesület elnökének bejelentett. 8. Behatóan foglalkozott a választmány «A Magyarországi Állami Tanítók Országos Egyesülete» részéről az állami tanítók lakbérének rendezésére vonatkozó mozgalom tárgyában küldött felhívásával is. Ez ügyben a választmány hosszabb eszmecsere után határozatilag kimondta, hogy: a) A rendkívüli gyűlés megtartását szükségesnek látja, kivánja, hogy ez lehetőleg a husvéti szünében tartassék meg és erről a M. Á. T. O. E.-nek elnökségét értesíteni határozta. b) Megkeresi a csáktornyai kerület országgyűl. képviselőjét, hogy az áll. tanítóknak a lakásrendezésre vonatkozó méltányos és jogos kívánását annak idején az országgyűlésen ismert hathatós pártfogásába vegye. c) Felhívást intéz a Muraköz területén működő áll. tanítószághoz, hogy a szükséges bizonyítványokat, melyek a törvénynek megfelelő lakás után fizetendő bérösszeget feltüntetik, — haladéktalanul küldjék be a M. Á. T. O. E.-ének főtájkárához. d) A rendkívüli gyűlés megtartása esetén a tanítókör képviselőit körelnök és Polyák Mátyás választmányi tag küldetnek fel. 9. Tudomásul vette a választmány tanítókör pénztáráról szóló jelentést is. E szerint f. év december hó 20-ig a bevétel volt 403 kor. 13 fill., a kiadás 33 kor. 03 fill.; pénztári maradvány 370 kor. 10 fill.

— **Hangverseny.** Nagyszabású hangverseny készül a helybeli tanítóképző-intézet ifjúága. A hangversenyt február 13-án rendezik a Zrínyi-szálló nagytermében táncmulatsággal kapcsolatosan. A hangverseny nemcsak ének- és zenekari számokból fog állani, melyek nívón állanak s változatoságukkal nagy élvezetet fognak a közönségnek szerezni, hanem művészies számok is foglalnak helyet programjában, melyek ezt a hangversenyt a rendes intézeti hangversenyek keretéből jelentékenyen kiemelik. Jelenlhetjük, hogy Dobosy Elek helybeli tanító kitünő hegedű- s Purcsi János intézeti

zenetanár kiváló cimbalomjátékán kívül alkalma lesz a közönségnek városunk születtjének, Huska Gabriella úrhölgynek, művészii zongorajátékában is gyönyörködnie, ki az intézet kérésére Budapestől Csáktornyára jön, hogy a hangverseny erkölcsi sikerét fényes tehetségével előmozdítsa. A meghívót az intézet a napokban bocsátja ki.

— **Hírek a városházáról.** Csáktornya nagyközség képviselőtestülete f. hó 19-én Sáfrán Károly helybeli bíró elnöklete alatt ülést tartott, amelyen a következő ügyek tárgyaltak: 1. A képviselőtestület egyhangul elfogadja az előjárásának a kórházalap javára jövő év február hó 6-án 1 kor. beléptidj mellett rendezendő táncmulatság tárgyában tett előterjesztését. Ezen táncmulatság további teendőinek végrehajtásával az előjárás megbizatik. 2. A csáktornyai óvodák államosítása tárgyában névszerinti szavazással, szótöbbséggel a képviselőtestület következőleg határozott: Elfogadja az e tárgyban kiküldött bizottságnak azon javaslatát, hogy a csáktornyai óvodák a vallás-és közoktatásügyi miniszterium 108,333 sz. leirat értelmében államosíttatnak, vagyis: átengedi a működésben levő egyesületi óvodahelyiségeket és a helyi járulékok visszafizetése mellett a még szükséges két új óvoda felépítéséről gondoskodik. Ezen építkezéssel járó költségeket törlesztés kölcsön útján fedezi. Az építkezés céljára szolgáló telkeket a képviselőtestület a megelőző helyszíni szemlék után fogja kijelölni. 3. Tudomásul veszi a képviselőtestület az előjárás előterjesztésére a budapesti m. kir. háromszögöl hivatal értesítését, mely szerint a m. kir. pénzügyminiszterium hajlandó a csáktornyai belsőségek felmérését és lejtérését, továbbá a szabályozási terv elkészítését elvégeztetni az egyúttal kiadott rendeletben részletezett feltételek mellett. E tárgyban a képviselőtestület elrendeli, hogy a 125916—908. sz. magas miniszteri leiratban körülírt kötelező nyilatkozatot a nagyközség nevében Petrics Ignác községi bíró és Dénes Béla községi közig. jegyző kiállítsák és azt törvényhatósági jóváhagyás után rendelkezési helyen bemutassák. Elrendeli egyben a képviselőtestület, hogy a nagyközség felmérése és építkezési vonalainak szabályozási költségeire gyümölcsözőleg elhelyezett betétekből a megjelölt összegek annak idején a helybeli m. kir. állampénztárba pontosan befizetessenek. Ezen véghatározat kihirdettni, 15 napon át közzemlére helyezettetni és azután a kiállítandó nyilatkozatát jóváhagyás végett a vármegye törvényhatóságához fölterjesztetni rendeltetett. 4. Intézkedett, hogy a néhai dr. Kraschoveiz Ignác hagyatékából a csáktornyai kórházalapot illető 1000 korona a megfelelő módon biztosíttassék. 5. Szvacsina István a községi helypénzeszedési jogbérletnek újabbi kérvényére szótöbbséggel hozott határozat útján elrendelte, hogy a bérlet továbbra is fenntartassék, azonban megengedte, hogy az országos vásárokon szükséges állatorvosoknak kettőn felüli költségeit a nagyközség viselje.

— **Pótképesítő vizsgálat.** Az időségi pótl- és horvát nyelvű kiegészítő tanítóképesítő vizsgálatokat a helybeli áll. tanítóképző-intézetben mult kedden tartották meg. Javítóvizsgálatra jelentkezett 5 tanítójelölt s 2 szlavonai tanító azért, hogy magyar oklevelet horvát tannyelvű népiskolákra érvényesítsék. A dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő elnöklete alatt megalakult vizsgáló-bizottság valamennyi jelöltet képesítettnek nyilvánította.

— **Kristallin.** Aki ezt a kiváló szépítőszert csak egyszer is használta, az sohase fog más szerrel kísérletezni, hogy tőrté higiénikusan ápolja. A Kristallin egy növényekből összeállított kristálymassza, mely a bőrt fiatalítja és szépíti. Szep-
lők, vimmerlik, májfoltok s minden arcizálatálságok rövid időn belül eltűnnek. Egy üvegdoboz ára 3 korona. Próbadozoz 50 fillér. Kapható mindenütt. Póstan naponta küldi szét a vezérképviselet: Budapest, Baross-utca 91.

— **A Tarsaskör köréből.** A helybeli Tarsaskör választmányi gyűlésén elhatározták, hogy a Szilveszter-estét a körben megülik. Az estélynek családias jellege lesz s a hangulat után itélve, nagyon látogatottnak ígérkezik. A kör tagjai nagy lelkesedéssel fogadták a fölvetett eszmét s nagy animóval azon vannak, hogy az estélyen minél több hölgy is megjelenjen. Zenerő is gondoskodva lesz. A vendéglősre való tekintetből, tájékozódás szempontjából körivet bocsátanak ki, melyet a tagok köröznek maguk között. A Tarsaskör jövő évi közgyűlését január 17-én tartja meg, amikor az új alapszabályok értelmében véglegesen történik a kör megalakulása és a tisztújítás. Az újságok a jövő évre is bérbe adtnak; az erre vonatkozó árlejtést f. hó 27-én, vasárnap d. u. 4 órakor fogantatják a kör helyiségeiben.

— **Ifjusági Egyesület Drávavásárhelyen.** F. hó 13-án megalakították Drávavásárhelyen az Ifjusági Egyesületet. — Az Egyesületnek ez idő szerint 67 tagja van. — Az alakuló gyűlésen megválasztottak: igazgatónak Srády József, ig-tanító, elnök Kovácsics Ferencz, alelnök Novák György, pénztáros Vreszk Vincze áll. tanító, jegyző és könyvtárnok Rhosóczy Elek. Ezenkívül megválasztott még négy választmányi tag, névszerint: Novák József, Boj István, Fekonya Imre és Pergár József. — Egyleti atyákal: Filipich Lajos, plébános orsz. gyűlési képvis. Kornfeind Nándor, Löwensohn Miksa és Marinovits Ferencz, községi jegyző. — Alapító tagnak belépett: Filipich Lajos, orsz. gyűlési képviselő; pártoló tagoknak Kornfeind Nándor, Csakaturner Ignác, Meider Mór, Löwensohn Miksa, Marinovits Ferencz, Frász Tamás, Grünfeld Ernő, Deutsch Adolf és Horváth József.

— **Hír Amerikából.** Már körülbelül 2 éve annak, hogy Horváth Mihály helybeli csizmadiamester, mostohafiával Amerikába vándorolt ki. Elhatározta magát a nagy útra, mert ő is úgy gondolkodott, mint a többi sorsosa, hogy Amerikában az aranyat most is bicskával piszkálják ki a földből s hogy már az üttelvé maga is elegendő ahhoz, hogy valaki dúsgazdag amerikai nagybácsivá legyen. Horváth Mihály azonban már kijózanodott, legalább f. hó 12-én keltezett, saját fényképével ellátott levelezőlapján telkér minket, hogy óva intsünk mindenkit, aki Amerikába útrakészül. Annaira érdekesnek találjuk a dolgot, hogy a levelet szószerint közöljük: «Igen tisztelt Igazgató és Szomszéd Ur! Üdvözölöm azzal, hogy egészséges vagyok. Továbbá kérem, közölje újságában, hogy az emberek ne törekedjenek annyira Amerikába, mert az amerikai újságok csak csábítják az embereket Amerikába, holott ilt nagyon sokat szenvednek, mert semmi munka nincsen. Nekem eddig ugyan semmi bajom nincs, de látom, hogy a többi ember, hogy tőri magát és szenved. Boldog karácsonyi ünnepeket és új évet kíván. New-York, College Pl. 32. Horváth Mihály.»

Szerkesztői üzenet.

T. S. Pótlak. A «Szegénytanulókat Segélyező Egyesület» tagjainak újevi üdvözlöt megváltó 52.70 k. összegről szóló kimutatást lapzárta után vettük; csak jövő számunkban hozhatjuk.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja rovinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Prodajna cěna je:

Na celo leto 8 kor
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:

RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:

BEZENHOFER MIHALY

Izdatelj i vlastnik

STRAUSZ SÁNDOR

Božič.

Opet nam je došel lépi Božič! Den veselja den radosti. Cěla narav mirno spi, samo srdce kršćansko se zdiže na ov den, da čim lepše, čim dostojneše svetkuje den novo rođenoga kralja, maloga Jezusa. — Vbogi i kralji su jednaki na ov den; jen i drugi pozna, čuti vu sebi, da pred novorodjenim kraljom su jednaka deca; mladi kralj ne čini razliku med kraljom i siromakom, za obedva se jednako rodil, za obedva jednako trpel i vumrl. Kaj smo mi proti njemu? — Protuletni cvetki, koje kosec uništi, da se niti nenadaju. A on je vekivečni život, vekivečna svetlost, za vmrtele ljudi, koje ga očeu nasledovati, po njegovim navuku se ravnati.

Kaj je on naučal? Ljubi bližnjega svojega kak samoga sebe. — Moli se za svoje neprijatelje, koji te preganjaju nekričivo. — — Koj tebe s kamenom, ti njega s kruhom. — — Jeli moći zmožeše reći, lepše nauke čakati od čoveka, kak je on naučal? Sigurno ne.

Ljubi bližnjega svojega kak samoga sebe! Dragi Medjimurci, zemimo si ove reči na srdce, i premisljavajmo malo, jeli vu svćtiskim životu podpunoma zvršavamo njegovu zapoved. — Jako slabo. — Jal, nemir, svaja, nenavidnost biva med nami. — Jen, drugoga podkopa, mesto da mu je na pomoć. — Brat brata, sestra sestru, sused suseda. — Samo hitimo jen pogled na družtveni život, kaj spazimo? jen i drugi se tuži, da niti tu, niti tam nemreju nikam zajti, kajti ga ne sloge. — De jen proti drugomu ide,

tam malo da dojdou do cila. — Zato budimo složni, — napredujmo s drugimi narodi, koji su vu znanju vćkši, kak mi.

Naš mladi kralj si je prostu šalicu zebrał mesto svetle palače, da i s tim pokaže, da On kakti Bog stanuje v srdcu i najvećšega siromaka, samo naj ima čisto srdce. — Zabadav ti blago, ako je srce ledveno, nešutiš vnogiput onu radost, koju najvećši siromak. Kulikoput čujemo, da si siromak fućka, popěva, dok si bogatuš lasi trga od velike brige. Samo naj je zdravje i božji mir pri hiži, onda je i najvećši siromak zadovoljen i vesel. — Koleju ga težkoće nevolje, to stoji, ali to sve pregazi s Božjom pomoćjom. Ali de je taj čovek, kojega nebi trla kakova tuga, križ i težka misel. — Veli se, da svaki nosi svojega križa i to je istina. Samo kaj ga mi nevidimo. — Svaki čovek svojega križa najrajši zakrije, samo da ga ništi nevidi. — Kaj mu hasni ga kazati, da mu tak ništi nepomore, zvun dragoga Boga. Jošće se zasmejavaju ž njega, da kaj je došel, kak živi. Ali pomoći mu nećeju. Koj bi mu mogel pomoći, on neće, a siromak nemre kajti je sam pun težkoćah.

Novorodjeni kralj je vraćil one, koji su ga preganjali, a jeli mi delamo tak. — Jesu jedni koji nasleduju vu tom Njega, ali jako ređki su tē. — Na koga jenput nazlob zēmemo, on predi ili potle mora vnišćen biti.

S jednom rećjom, slabi smo, hudi ginjavi kak slaba trstika. Dēnes ovak, zutra onak. Zato obrnimo se k novorodjenomu kralju, da nas objači, vćje vu nas pravu ljubav, da kakti dobra braća živimo na

ovom svćtu vu najlepšoj slogi. Ako se toga vćakamo, onda bu i mir med nami. A de je mir, tam je i Bog i de je Bog, tam je sreća blagoslov.

Daj se mladi kralj ovo doživeti svim Medjimurcom!

KAJ JE NOVOGA?

— **Božič.** Ah ti dēn prelēpi, kuliko radosti doneseš sobom! Stari i mladi željnoga čaka onu vuru, da na čast, Mladorodjenoga kralja zapopěva veselju pesmu: Narodil se je kralj nesbeski

Osobito dećica čakaju težko on dēn, da njim stareši složiju lepoga betlehema, de vidiju malu zibkicu s malim Jezusekom. Poleg zibke stoji Majka božja, koja s veselim obrazom gledi svojega sineka, boga i čoveka v jednoj osobi. — Za njom stoji starić Jozef, a okolo njih pobožni pastiri, koji se glubokoga srdca naklanjaju malomu kralju, gosponu neba i zemlje. — Okolo polnoćke zapopevlje svećenik: Gloria in excelsis Deo . . . Dika Bogu na visini, a mir ljudem na zemlji, koji su dobre volje! Na Betlehemu, vužgeju se svećice. Betlehem nakinćen je zlatom i srebrom — barem tak misli nedužno dete — okolo njega stojiju otec, mati, kojim suza frkne iz oka, da vidiju svoju malu dećicu, kak se raduju tomu. Mi stareši se zmislimo na onu dobu, dok smo i mi kakti nedužna dećica skakala okolo Betlehema. Oh, de je ono vreme!? Denes već nam druge miseli hodiju po glavi. Kakti barka na morju, tak plavamo mi po ovim širokum svćtu. Neznamo, da i kak dojdemo do obala. Pak itak, da vidimo

Z A B A V A.

Jancsi.

Blaženoga serca mladić je bil Balogh János, samo jedno hudo svojstvo je imel: strah. Vnogiput se je svoje tenje prestrašil.

Njega spuntati, ili razserditi je ne bilo moguće s ničem. Sve je mirno podnesel, samo jedno nē; da mu je što rekel »Jancsi«.

Na ovo reć mu se je drugać mirna narav tak spuntala, kak da bi bil pamet zgubil i vu takvim položaju je bilo opasno se šnjim razgovarjati ili šaliti; kričal je iz svega gerla i tukel okolo sebe.

Zakaj je bil nēto jedno reć tak srdit, budemo niže saznali.

To se je pripetilo jedno lépo, toplo noć majusa meseca, gda je njegov otec Matek, koj je najbogateši vlastelin bil vu onoj okolici, svoje zlatno gostovanje obderzaval.

Naravska stvar, da su sva rodbina, poznanici i dobri prijatelji bili pozvani nato svečanost i na večer se je venec gostih

na tuliko pomnožil, da su vlastelina Mateka šest sobe pre tēsne bile sve gosti vu se prijeli, nego su vuni vu lepim parku šatore nastavili, da svaki svoju mesto najde.

Još je niti sunce nē zašlo, već su muzkarci nekoih stekel silvoriuma omeknuli — jer je bilo rećeno, da pred večerjom se nebude vino pilo, ar drugać gosti nebudu mogli jesti vu tek. — Stoga je to sledilo, da vu nekoi, to preporučeno kaplico previše vu se nabirali tak, da su već pred večerjom dvoje sunce vidli zahadjati.

Vu vćkšem broju nazoćne mlade snešice i frajlice pak su do tē čas vu parku vživale vugoden majuški zrak. S jednom rećjom, dobra razpoloženosť i veselje je bilo vu hiži staroga Mateka.

Samo jeden je bil tužen med veselimi, koj nē je pil, ne govorił. A to je bil János.

Zabadavo se namatala gospodina sudca lépa ćerka Irena, koja ga je štela rezveseliti. Nije bilo moguće, ar Janošovo srce je bilo žalostno.

Naprotiv njihovoga kaštelja, jedno vuro daleko za bregom je, takaj jednim lepim

kaštelju, stanoval gospodin Kanizsay sa svojom ženom i izvan redno lepom i vućenom ćerkom Jolankom.

Janošovo srdce je samo za Jolankom hlepilo, zato je bil žalosten.

Već je bilo devet vur na večer, svi su bili skup, samo Kanizsayova familia je falila.

János je sve bolje žalosten postal, i ni je bil mogući mesta si najti. — Navek je gledal na orsački put, uzrujeno je čekal Kanizsayovo familijo, osebujno Jolanku, ali zabadava.

Da jih se već ne mogel vćekati, bezreći i bez toga, da bi ga bil sto opazil, odškulja se iz družtva, osedli svojega konja i hajd po orsaćkim putu med gore.

To je veliko odlikovanje bilo odnjega ar je još nigdar ne sam potuval vu kmici.

Ali ve se je tak čutil, kak da bi više batrivnosti imel vu sebi. Kak nebi, da je navek kip njegove ljubezne devojćice pred njim bil i to ga je za jeden kratak čas rezkuzarilo.

veseliti se našu drobnu dečicu, i naše srdce se gene na ljubav. I mi nehotonice pevamo s dečicom: Narodil se kralj nebeski. — Je, narodil se je, ne ve, nego već 1908 let je tomu, kak je naš Zveličitelj došel na zemlju, da odkupi one, za koje se rodil, za koje se trutil, mučil trideset i tri leta, i nazadnje zuhku smrti podnesel. — Pak dok bu svet stal, celo kršćanstvo bu s velikom radostjum svetkovalo njegov narodjeni dan. — Od največkšega siromaka, do največkšega bogataša svaki se zdruje ovomu lepomu danu. — A zakaj? Zato, ar smo osvedočeni, da vu njem najdemo onoga pomočnika, kojega zabadav iščemo vu ovoj suznoj dolini. Da nas sve ostave na ovom svetu, njega jošče imamo, koj nam podati more sve ono kaj nam slab, gingav čovek podati nemore. I kaj je največki kinč našega sveta, to je povoljno zdravje. — Čista pamet, čisto srdce i povoljno zdravje, — to je ono, kaj svaki želji. — A to nam on podati more. Zato i popevljemo k njemu v božičnoj pesmi:

»Daj nam Bog zdravje i no veselje,
Na tom mladom letu, svega obilja!»

A daj Bog svim našim stovanim čitateljom, i suradnikom lepe vesele svetke!

— **Društvo mladičov v Drávavásárhelyu.** Ne zdavna tomu smo već pisali, vu čem stoji ovo društvo, kaj je cil i na kakov način se ima složiti. Trud kraljeskoga školskoga nadzornika je ne ostal bez hasna, — 13-ga decembra se i v Drávavásárhelyu složilo takovo društvo. — Farni plebanuš, Filipich Lajos, orsački ablegat je preglasil v cirkvi, kaj se snuje za mladiče i dečki su se na ov preglaš v nedelju tjeđen lepo zišli skup vu školi, de su nje već učitelji čakali. — Jen i drugi njim je rezložil, vu čem stoji stvar. Predavanje, hasnovite knjige i novine lepi navúki, popevačko društvo, to je ono oružje, s kojim se borimo za naše mladiče. I dečkom se to jako dopalo. Prvi den se njih je zišlo 49. — Prije, kak bi se razišli, zebrali su si poglavare. Za direktora Sráy Józsel, učitelja, za predsednika — Kovácsics Ferencza, podpredsednika Novak Gjuru, za kassera Vreszk Vincze učitelja, za notarjuša i knjižarnika Rhosóczy Elek, učitelja. Zvun ovih su si zebrali još četiri poglavare i to Novák

Jozefa, Boj Istvana, Fekonya Imbru i Pergar Jozefa. — Članov je za sada 67. — Prošli petek i pondeljek su držali učitelji prvo predavanje, i kak vidimo ne bez uspjeha. — Dečki su tak mirno, tiho poslušali, da bi i istu muhu čuči leteti. I v takvom redu su se rezliši. De su se predi nacukavali, naganjali, trli, kričali, huje—haje zganjali, ve je tam najlepší red. — Mladiči tiho mirno idu svaki k svojem domu. Ako bi i kaj drugo postigli s tim ili ne, već je i to čuda vredno. Koj pozna selski život, on najbolje zna, kakove zabave dojdú napre po vulicaj med mladiči. — Zabada v straža, zabada v redarstvo, ako se mladiči sami od sebe pegibiju na dober put, ovi nebudu mogli z njimi skončati nikaj. A da nam je ovu stvar jako potrebno vrediti, to mi svi čutimo vu sebi.

— **Kaj je s Bosnijom?** Za vezda bi čovek mogel jako na kratkoma odgovoriti: nikaj. — Sve je tak, kak je bilo. Zvanjske oblasti se nečeju jako mešati vu to, da boj nastane. To je predraga zabava. Milliarde potrošiti i krv prelevati dati, to se neda tak mir nix, dir nix napraviti. I Srbija se već nečrti tak, kak s početka. — Z Belgrada je došel jeden telegram, da su v sredu tjeđen pedeset austrijanski i magjarski soldati prestupili srbsku granicu, a jeden drugi čopor pak isto tak pri Lindovi. Z med ovih je jeden počel strelati, i jeden stražar, koj je pri srbskoj mali, povračal strelanje Srbski korman veli, da ako se to većput pripeti, onda ne stoji dobro za to, da se srbi postaviju na Austrija-Magjarsku, Nikita, vojvoda vu Montenegro veli, da on neče boja, nego ako oni nedobiju Spizzu, a Bosnia svoju autonomiju, onda su prisiljeni orsag vu tabor nagnati, kak bu god, ili dobro ili ne.

— **Jeden list iz Amerike.** Ove dneve smo sledeći list dobili iz Amerike. Pisal ga je Horváth Mihály čakovečki čizmar, koj je lani vu Ameriku putoval. Opomene ljudi, nek ne hodiju v Ameriku, jer v Ameriki ga nega posla, pak zato ljudi v Ameriki čuda trpe: New-York dec. 10. 1908. Stovani gospon Ravnatelj i Sused! Pozdravljam i javim, da sem zdrav. Nadalje Vas molim, metnite u Novine t. j. u Muraköz, da se ljudi nek ne ravnaju na put, vu

Ameriku. Amerikanske Novine ljudi vabiju simo, a ovdí ga posla nega, tak tu mora sve zlo trpeti, koj sim dojde. Meni još do sada zlo nije bilo, ali vidim, što ljudi trpiju Oprostite, što vama hrvatski pišem. Stretni božić i blagoslovno novo leto želim Horváth Mihály.

— **Jedna familija je obnorela.** Blizu Pávia varaša, vu Lava-Maraš selo, je živel jeden poljodelavec svojim ženom i strojom decem. Jedna najstareša puca se je zaljubila v jednoga mladoga dečka. Koj je ne hotel spaziti trideset i četiri tjeta stare puca ljubav. Puca se je jako žalostila zbog toga i zbetežala i na čase se njoj je pamet zmešala. Takov hip da se njoj je pamet mešala je navék kričala, da su ljudi jalni njenoj ljubavi. Njeni beteg se na čelu familiju prijel. Zabada vu cile kajkakve coprije proti ovomu betegu, sve je zabada vilo. Svi kaj njih je bilo pri hiži su pamet zgubili. Najpredi su nad obloke vun zmetali zdele, žlice i svakojačke takve stvari. Opravu i pohižtvo su na sred dvora znosili pak onda vužgali Susedi kad su to vidli, su odmah po pomoć bežali da je najodpeljaju v takvu hižu de takve zvraciju. Kad su ovi tak zvani carabinieri nutri stupili ovi su žereč na nje leteli nekojega zmed njih su težko oranili. Nazadnje su ipak je preobladali i odpeljali su nje vu bludnicu.

— **Kossuth Ferencu je bolje.** Kak čitamo zjednih novin, Kossuth Ferenc trgovački minister je ove dneve betežen bil. Ali hvala Bogu ve mu je malo bolje. Ali zato mora v postelje ležati, kajti mu je doktor prepovedal vun iti. Vnedelju ga je Andrassy Gyula grof minister znutrašnjih poslov pohodil, zvun njega Hoitsy Pál, Ugron Gábor, Mérey Lajos, Kubik Gyula, Rečk Iván, Nemes Bertalan i Szentiványi Gábor orsački ablegati. Kajti ovi kaniju božične svetke datko odnjega sprejavati, zato su došli k njemu da mu želju da božične svetke lépo spre vodi. Minister je jako ljepo njim zahvalil i rekel, da i oni sprevediju tak ljepo božične svetke, kak oni njemu želju.

— **Vmoril je svoju sestru.** Iz Bačoča (Somogivarmegija) pišuju, da je jeden mladi 17 let star deček, Bari Japoš zaklal svoju 20 let staru sestru. Po materi su si bili brat i sestra, nego po otcu ne. Ona je

Ali sve bolje kmica postaje. Samo negda—negda i sve gosteše se čuje, vu ovoj tišini, mermlanje grmlavice.

Konjiča počne pretiskavati, da bolje se žuri. Ran je poleg grobja jahal, gda se je jako mosiknulo i on vu hipo ove svetlosti je opazil, da se med grobi nekaj beloga šeće. Strah ga je obišel.

Ve počne zagrabce jahati, ali predi nek je čila dostigel, počne se deždž zlivati. To ga nije uzrujavalo, da ves moker postane, samo se žuri, da skim predi vu stan svoje drage dojde.

Več je vu klanjco bil, da mu konj hitro stane, i kak ga gud nanuja neče dale ili. Spinja se, hrže, kopa, riče, skorom je svojega mladoga gazdo doli hitil, ali iz mesta se neda.

János nije znal kaj je čineši. Na koncu iz—zide s konja doli, pak ga hoče za čugel pelati, ali konj neče napre. Ve se opet musikne i videl zrok nepokornosti svojega konja. O strahota!

Pred njim, na kraj puta, je ležala jedna velika, černa raka.

János je na smert oblédel, vu celom telu je drhtal, da je komaj za čugel konja držal. Vu tém velikim straho, se neholic poklekne i počne moliti. Dugo je molil. Na jedankrat vpamet vzeme, da je bura prešla, nebo se je čistilo i mesec lépo razsveti klanjec i breg.

Stane se . . . Ali, o gletj! opet strah. Vu istem hipu giblje se raka, veka se prehititi doli i vun zgmaži jeden živi človek. Jako se je steral, moguče, mu je vusko mesto bilo.

Janos se je od velikoga straha nazaj poletel.

Iz rake vun zgmaženi človek opazi, da se je odnjega netko prestrašil, s velikom poniznoštom prosí za oprost.

— Naj te se bojati dragi gospon, nemrem zato, da se je smenom tak pripetilo. Moj sógor je denes vumrl, pak njemo nesem to rako iz varaša. Viher me je dostigel, pak sem si tak misli, dok oblaki preletiju, se vu raku ležem, barem se ne namočim, a raki pak tak neškodi.

Stem je rako zdigel, pak ide dimo.

János je komaj k sebi došel. Jeden čas je još ves trdi kre konja stal. Nije vupal dale, nego se vrnuí dimo. Tak je bil blédi kak smrt.

Gda je med goste stupil s veseljem i larmom su ga prijeli i vutem toga opazi da je i Kanizsayeva familija, po koje je on hodil, med drugemi gosti.

Dok se je on trsil, med tulikemi neprilikami, na orsačkem putu ponje, do té časa su oni črez breg po pšekem putu došli.

Naravski, da su ga svi obkolili i spitalavali, kam se je skrili, gde je bil, zakaj je tak blédi?

Gda je čeli dogodjaj prepovedal, je Jolanka isla k njemu, za lubleno ga pogledne vu oči i reče:

— O vi Janci!

I na njim se rasušilo, da je Janci. To je pripovest, zakaj se je miren Janos tak srdil na ovo rec.

Pataki Viktor.

bila od prvoga muža, a on od drugoga. — Deček se je zaljubio u svoju sestru i počeo nju je nagovarati, da naj ž njim živi. Ali puca je niti čuti ne štela od toga, zato da je vidla, da se ga nemre rešavati, zagrozila se mu, ako njoj neda mir, ona sve pove roditeljom. To je hasnilo. Dečko je miren postal, nego vu sebi se na strašen čin odlučil. Po polnoči, da su svi spali, potegle se stiha v onu hižu, de je puca spala, ide knjoj s ostrim nožom, i do črtaj porine noža v pucina prsa; zvun toga nju je još na četirinajest mesti vpilil. Zatim odisel v štalu, de je krvavoga noža skrill i onda si je legel i zaspal. — Stopram v jutro su zazvedili kaj se pripetilo; najenput javili žandarom, koji su odmah spoznali krivca po krvavoj opravi. — Najenput su ga svezali i onak peljali v Kaposvár v rest.

— **Srbska pokvarjenost.** Iz Belgrada pišuju, da su tam »Otačbina« zване novine čudne stvari pisale od onoga stališa, vu čem je ve Srbija. V Srbiji su još nigdar ne bili ljudi — osobito velika gospoda — tak pokvarjeni, kak su ve. — Najglavnise državne urede najveksi tolvaji, galženjaki vodiju. — Nekoji državni činovniki su već na tuliko išli v tatbini, da su si z skradjenih penez hiže, kaštelje kupili, a nišči njim nevupa nikaj reči, kajti se svaki boji od njih. Damjan Popović, koj je voditelj državne tiskare je čez leta na milione vkral. — Orsačke peneze je na strašni veliki interes vun davat ljudem na posudilo, i tak si je velikoga imetka spravil. — Jeden Radosavljevič Ljuba zvani službenik, koj je pri jednim helgradskim sudu za podsudca, je ne menje, kak 100 jezer frankov vkral. — Da su ga na odgovor pobrali, se smejuč branil, da tam, de drugi na milione vkradneju za njegov 100 jezer frankov niti ne vredno spominati.

— **Alkohol i zločini.** Jeden Beckel zvani doktor je dokazal v statistiki, da v Nemškim ne menje kak 250 jezer ljudi odsudiju radi pijanščine. Tojest tuliko ljudi čini makovu pogrešku samo v pijanščini.

— **Kača i lepa devojka.** V Indiji se pripetilo — kak jedne novine pišuju — da je živel jeden bogat vlastelin ne daleko od Bombaya, koj je imel dvoje dece, jednoga sina i kćer. Čela familija je bila kršćanske vere. Osobito čer je bila jako ponizna bogaboječa devojka. Za njenu volju dal je otec zazidati na svojim imetku jednu zmožnu kapelicu, kam je čerka hodila Boga molit i kajti je znala lepo igrati na fushharmonium, skorom svaki den je igrala jedno—dve vure. — Svigdar da se odpravila v kapelicu, nju je brat sprevodil. Ona je v kapelici ostala, a on se odpravil k domu. — Jenput se pripetilo, da se puca hapila igrati v kapelici, već po staroj navadi. — Kak su pregovorile orguljice, samo spazi, da se celi oltar nuše, i nekaj siči med cvětjom, koje je bilo na oltar postavljeno. Ona samo igra, a s očmi gledi oltara, kaj je ž njim, kaj ga nuše. Nego v drugim hipu nju je strašno zazeblo, pri srdcu, i samo kaj se ne zrušila mrtva, da je spazila, da se jedna strašno velika kača, Boa konstrikur — koju kažeju pri nas po cirkusi, vleče vun iz cvětja i jednako plazi proti njoj. Puca samo kaj je ne zakamenila od straha ali kaj si je mogla. Znala je, ako se gene, onda njoj je kraj, kača se hiti na nju i svu nju združene spotere. Kak da bi njoj Bog dal to pamet, puca je počela igrati sve bolje bolje, tak da je jednu minutu ne postala. I evo ti čudol Kača pred orguljicami postoji, zdigne gori

glavu i miga s njom sim-tam. A devojka samo igra. Za celo vekivečnost se njoj je vidla ona vura, dok je v kapelici morala prebivati, onda je došel brat po nju. — Več je čula, da laja njeni psič, koj sprevodi njenoga brata dimo i opet dojde žnjim nazaj. — Vrata su na par korakov bila od fushharmoniuma. — Kak je brat odpral vrata, psič zalajala od veselja i beži nuter. V onim hipu je skočila puca k vratam, cukne svojega brata za sobom vun i zapre vrata. Od velikoga straha je ne mogla povedati najenput, kaj se pripetilo nego po putu je s težka povedala, v kakovoj pogibelji je bila. — Brat na to ide po pušku i odpravi se nazaj kapelici. — Odpral je vrata i naperi pušku proti kači, koja se na oltaru vijala. — V drugim hipu je već poginula od kuglje. — Onda ide brat nuter glet, de je njegov psič, ali njega nigde. — Grdoba ga je pozrla, dok je on hodil po pušku.

— **Katekizmuš za občinske birove.** Den—dėnes je takov svet, da već i občinski birovi moraju imeti vu ruki katekizmuše, ali ne zato, da se morebiti vučiju znjih kršćanski navuk, nego to, kaj je potrežno znati svakomu birovu, da more podpunoma zvršavati dužnost svojega stališa. — Kak pišuju »Zalavármegie« zване novine, dėnes već tuliko poslov ima občinski birovi, da se čudaput nezna spoznati, kaj mora včiniti i kaj ne. — Kaj se nularšnih poslov tiče jedne občine, to svaki zna, ali odzadi su još varmegjinske, orsačke naredbe, koje bi moral znati, ali preteško mu je to sve prerazmeti, drugač, ako bi posebnu školu zvršil za to, onda bi morebiti išlo. — Za ove je alispan Vasvarmegjije dal vun jednoga katekizma, de je na pitanje složeno sve ono, kaj spada na jednoga občinskoga birova. — Na svako pitanje najde vu njem kratek odgovor, kaj mu je činiti vu tom ili onom poslu. — Zato bi jako dobro bilo, da si ovu knjizicu svaki občinski birovi pribavi, da si doma prečita, česa se ima držati, da je reč spunili ovoga ili onoga zakona.

Nekaj za kratek čas.

Domaći jezik.

Ovo leto se je pripetilo, da je Šipoš Agošton kapelan iz Budapešt-Ferencvároša processiju peljal vu Lurdes, stero mesto je, kak znate, vu Francoskoj. Šipoš kapelan ž znešteremj putniki pohodil ravno tam vsvega tarbeskoga biskupa, koga je po diačkom jeziku pozdravil. Biskup njemu takaj latinski odgovori, zatėm pak — i to je naprė postavil, da on zna, to, da u Magjerskoj vnogo ljudi i nemški dobro zna — par reči tak — kak je i nemški rekel ovim, ki su ga pohodili. Biskup je rekel, da zato još zna malo nemški, ar se je vu Lotaringiji narodil. Kak je znato, to je nemška knėzerina bila. Na ovo obznanenje se je jako razkurazil jeden iz med ovi pohodnikov, jeden magjerski švaba iz Kerény; porine se naprė i veli, da je i on švaba. Fletno počne slafuriti, da se je on u Magjerskoj narodil, 45 lėt je star, bogat je, nego — tak je rekel — magjerski još nit ve nezna. Osbiljan i častni biskup se je jako čudil nad ovim človekom, mahne s rukom i ovak ga obšani:

— Dost je! Svoje drage domovine. štera človeka hrani i brani, jezika ne znati, to je spot — sramota!

Sparavna žena.

Gospon doktor, moj muž v bobinkaj lezi Tak! No, taki pojdem. Prosim gospona doktora, dėnes išče naj nedođu, nego za par dni. Pak zakaj?

Je, morti mi i čer opadne v bobinke onda budu bar obedva najenput vraćili. Ak bi pre drago došlo, svakoga poseb vraćiti.

Pri živinaru.

Jeden selski gazda dokluca koršmitu. Kaj bi radi? — pita ga konjski doktor. Došel sam, kaj bi išli k mojemu beležnomu sinu.

Kak to, kaj vi neznate, da sam ja živinar?

Znam, znam. Ran zato sam došel sim. Sam si mislil, da ako već gospon doktor moreju němo živinče zvraciti, kam leži zvraciju čoveka, koj njim bar more povedati, kaj mu fal, de ga boli.

Polovicu na se zėme.

Doktor: Dragi prijatelj, vas strašna zimica muči.

Beteznik: I još strašneša žeuja.

Doktor: No, budite samo mirni. Ja bum vam već prepisal takvo vraćivo, od česa vam prejde zimica i pogasi vam žeuja.

Beteznik: Polovicu već ja sam na se zemem. — Oni samo naj glediju, kaj mi pretiraju zimicu, za žeuju se naj nikaj nestaraju, to bum već ja sam zvracil.

Dobro zna šarcati.

Sudec: Kuliko vas koštaju skorj?

Fruntek Bolta: 36 korun.

Sudec: Kak to? Vi lažete!

Fruntek: Zakaj bi lagal! Da su novi bili, sam olatil za nje 20 korun. — Dva-put sam nje dal podšiti, svigdar sam platil 6 korun; za dvoje podplate sam platil 3 korune; jenput sam dal obsice popraviti, to košta 1 korunu. — Tak jeli je to ne sve skup 36 korun — Tuliko mi naj povrne tač, koj je čizme vkral, i onda bu Bog i mir.

Tolvaj.

Sudec: Zakaj ste vkrali toga kaputa?

Tolvaj: Ej, ali su je čudni gospon sudec! Tak oni neprevidiju, da sam već v ovim zdrapanim reklecu ne mogel duže hoditi.

Dober svedok.

Sudec: No, Prgač Jožka, jeli ti vupaš svedočiti na to, da je k »Črlenomu biku« zvanio krčmi Fofnjač Štef počel bitku, svaju?

Prgač: To je istina, gospon sudec!

Sudec: Jeli si ti videl, da je Fofnjač Štef pljusnul Šmogor Valenta a zatim doli hitil?

Prgač: Tak je, gospon sudec!

Sudec dobro je. A jeli moreš svedočiti na to, da je Fofnjač po glavi vudril Kolomajz Franca i Dudaš Pavla, koji su na pomoć išli Fofnjač Štefu?

Prgač: To je sveta istina, gospon sudec! Sudec pak kak je to, kaj si ti nikaj ne dobil od ovoga blagoslova?

Prgač: Bog oslobodi, gospon sudec! Men! su niti jednu las ne zmrsili.

Sudec: Pa kak to? Pa kak si ti mogel gledati ovu svaju bez toga, da bi se med nje pustil.

Prgač: Kak to? To njim lahko dopovem. Ja sam onu noč, da su se ovi bili, doma bil i v štali v seniku mirno spal.

Gabona árak. — Clena žitka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	22 00 —
Rozs	Hrč	16 40 —
Arpa	Ječmen	14 40 —
Zab	Zob	16 00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	13 10 —
Fehér bab uj	Grah beli	14 30 —
Sárga bab	> žuti	14 00 —
Vegyes bab	> zímésan	12,25 —
Kendermag	Konopljeno seme	18 00 —
Lenmag	Len	21 00 —
Tökmag	Košćice	25 00 —
Bükköny	Grahorka	16 00 —

**STOCK - COGNAC
MEDICINAL**

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

BARCOLA.

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

856 6-52

Kapható minden jobb üzletben.

Igazán HONI gyártmányú

**kosár és fonott
bútorok,**

különösen utazó-, kettős fedelű és egyéb kosár, továbbá gyékény, vessző, spanyolnád és bambuszából készült gyönyörű kivitelű bútor, végül változatos dísz tárgy jutányos áron kapható:

**Kosár és fonott-bútor
telepen**

788 4-20

MURAVID.

Állomás:

Kotor-Alsódomboru.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve.

Törvényesen védve.

„Kangya-sósorszesz”

Törvényesen védve.

Legjobb fájdalomcsillapító, kitűnő, nélkülözhetetlen háziszor bedörzsölésre. agy üveg ára 1 K. 50 fill. 867 7-52 Kis üveg ára 80 fill.

Kapható: Csáktornyan a gyógyszerertárban és az egyedüli készítőnél:

**Szücs Sándor gyógyszerésznel Kiskomárom
Zalamegye. (Számos elismerő levél).**

Szólóltvány, amerikai és hazai vevőszóladási hirdetésny.

A nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszterium 60900/1996. számú szokványrendelete szerint válogatott első osztályú sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis

amerikai vadvevő, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege fajú

gyökeres fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vevőszók kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

**Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége,
Capolca, (a Balaton mellett.)**

859 8-26

Pozor seljaci i tkalci!

eden paklec pamuka iz ces. kralj. pivl. predionice i tkao-nice iz Lubljane, stare vage 10 štrene kao obično stoji kod mene samo 4 K. 06 fill. ili 2 for. 03 nč., jedan paklec izvrstnog pamuka druge vrsti isto tako 10 štrene stare vage 3 K. 70 fill. ili 1 for. 85 nč.

Neka nijedan tkalac i seljak ne propusti, da si nabavi kod mene pamuka. Iz varazdinske tvornice: platno za plahite i za svaku porabu 156 cmt. široko metar samo jednu krunu, K 1.—. Platno 75 cmt. široko dobre vrsti 44 fill. metar. Preporučujem svoje bogato skladište manufakturne robe kao gunjeve, poplene, ženske i mužke konfekcije, š-šira, cipela, putnih potrebitina, igračke, galanterijske i pomodne robe i kolica za novorođenčad.

Varazdinska jeftinoda. Trgovačka kuća (Waarenhaus)

LAZAR DEUTSCH,
Franjevački trg br. 6. — Telefon br. 42.
909 3—*

Legmosszobbenő jőtllás! Ká odvező fizetési feltételek!

A drezdai motor-gyár részvénytársaság
Németország egyik legrégibb és legnagyobb

motorgyára

szállítja az elismert legtekőletoesebb, legtartósabb, legszabatosabb járásu, legbiztosabb és legolcsóbb üzemi

Benzin, Nyersolaj, Gáz, Acetylen, Szivógáz

motorokat és lokomobilokat

Vezérképviselet és raktár: Gellért Ignác és Tsa. Budapest, Teréz-körtút 41.
917 2-12 Telefon szám: 12-91.

Káz- és földeladás

Muraszerdahelyen levő

Vendéglő házam,

továbbá 26 hold föld és rét-ből álló birtokom eladandó.

Maschankzer Zsigmond

920 1-2 Muraszerdahely.

A legszebb ujévi ajándék az ifjú ságnak

KÖNYV.

Nagy választékban kapható

Strausz Sándor

könyvkereskedésben Csáktornyan.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

póteka

egy régiónek bizonyult háziszor, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szornak bizonyult kísérvényei, csiznál és meghűleseknel, bedörzsöléskeppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter ögeggyezéssel ellátott dobozban van csomagolva. Ara üvegokban K - 50, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznel, Budapest. DE Richter gyógyszerertára az „Arany orostáborhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennapi szétküldés.

bila od prvoga muža, a on od drugoga. — Deček se je zaljubio u svoju sestru i počeo nju je nagovarjati, da naj ž njim živi. Ali puca je niti čuti ne štela od toga, zato da je vidla, da se ga nemre rešavati, zagrozila se mu, ako njoj neda mir, ona sve pove roditeljom. To je hasnilo. Dečko je miren postal, nego vu sebi se na strašen čin odlučil: Po polnoči, da su svi spali, potegel se stiha v onu hižu, de je puca spala, ide knjoj s ostrim nožom, i do črénj porine noža v pucina prsa; zvun toga nju je još na četirinajest mestil vpičil. Zatim ođiel v štalu, de je krvavoga noža skríl i onda si je legel i zaspal. — Stopram vjutro su zavezidil kaj se pripetilo; najenput javili žandarom, koji su odmah spoznali krivca po krvavoj opravi. — Najenput su ga svezali i onak peljali v Kaposvár v rešt.

— **Srbska pokvarjenost.** Iz Belgrada pišeju, da su tam »Otabina« zване novine čudne stvari pisale od onoga stališa, vu čem je ve Srbija. V Srbiji su još nigdar ne bili ljudi — osobito velika gospoda — tak pokvarjeni, kak su ve. — Najglavnije državne urede najvećši tolvaji, galženjaki vodiju. — Nekoji državni činovniki su već na tuliko išli v tatbini, da su si v skradjenih penez hiže, kaštelje kupili, a nišči njim nevupa nikaj reči, kajti se svaki boji od njih. Damjan Popović, koj je voditelj državne tiskare je čez leta na milijone vkral. — Orsačke peneze je na strašni veliki interes vun daval ljudem na posudilo, i tak si je velikoga imetka spravil. — Jeden Radosavljevič Ljuba zvani službenik, koj je pri jednom belgradskim sudu za podsudca, je ne menje, kak 100 jezer frankov vkral. — Da su ga na odgovor pobrali, se smejuč branil, da tam, de drugi na milijone vkradneju za njegov 100 jezer frankov niti ne vredno spominati.

— **Alkohol i zločini.** Jeden Beckel zvani doktor je dokazal v statistiki, da v Nemškim ne menje kak 250 jezer ljudi odsudiju radi pijanščine. Tojest tuliko ljudi čini makovu pogrešku samo v pijanščini.

— **Kača i lepa devojka.** V Indiji se pripetilo — kak jedne novine pišeju — da je živel jeden bogat vlastelin ne daleko od Bombaya, koj je imel dvoje dece, jednoga sina i kćer. Čela familija je bila kršćanske vere. Osobito čer je bila jako ponizna bogaboječa devojka. Za njenu volju dal je otec zazidati na svojim imetku jednu zmožnu kapelicu, kam je čerka hodila Boga molit i kajti je znala lepo igrati na fushharmonium, skorom svaki den je igrala jedno—dve vure. — Svigdar da se odpravila v kapelicu, nju je brat sprevodil. Ona je v kapelici ostala, a on se odpravil k domu. — Jenput se pripetilo, da se puca hapila igrati v kapelici, već po staroj navadi. — Kak su pregovorile orguljice, samo spazi, da se celi oltar nuše, i nekaj siči med cvětjom, koje je bilo na oltar postavljeno. Ona samo igra, a s očmi gleda oltara, kaj je ž njim, kaj ga nuše. Nego v drugim hipu nju je strašno zazeblo, pri srdcu, i samo kaj se ne zrušila mrtva, da je spazila, da se jedna strašno velika kača, Boa konstrikur — koju kažeju pri nas po cirkusi, vleče vun iz cvětja i jednako plazi proti njoj. Puca samo kaj je ne zakamenila od straha ali kaj si je mogla. Znala je, ako se gene, onda njoj je kraj, kača se hiti na nju i svu nju združne spotere. Kak da bi njoj Bog dal to pamet, puca je počela igrati sve bolje bolje, tak da je jednu minutu ne postala. I evo ti čudol! Kača pred orguljicami postoji, zdigne gori

glavu i miga s njom sim-tam. A devojka samo igra. Za celo vekivečnost se njoj je vidla ona vura, dok je v kapelici morala prebivati, onda je došel brat po nju. — Več je čula, da laja njeni psič, koj sprevodi njenoga brata dimo i opet dojde žnjim nazaj — Vrata su na par korakov bila od fushharmoniuma. — Kak je brat odpral vrata, psič zalaja od veselja i beži nuter. V onim hipu je skočila puca k vratam, cukne svojega brata za sobom vun i zapre vrata Od velikoga straha je ne mogla povedati najenput, kaj se pripetilo nego po putu je s težka povedala, v kakovoj pogibelji je bila. — Brat na to ide po pušku i odpravi se nazaj kapelici. — Odpral je vrata i naperi pušku proti kači, koja se na oltaru vijala. — V drugim hipu je već poginula od kuglje. — Onda ide brat nuter glet, de je njegov psič, ali njega nigde. — Grdoba ga je pozrla, dok je on hodil po pušku.

— **Katekizmuš za občinske birove.** Dén—dénès je takov svēt, da već i občinski birovi moraju imeti vu ruki katekizmuše, ali ne zato, da se morebiti vučiju znjih kršćanski navuk, nego to, kaj je potrežno znati svakomu birovu, da more podpunoma izvršavati dužnost svojega stališa. — Kak pišeju »Zalavármegje« zване novine, dènes već tuliko poslov ima občinski birovi, da se čudaput nezna spoznati, kaj mora včiniti i kaj ne. — Kaj se nularšnjih poslov tiče jedne občine, to svaki zna, ali odzadi su još varmegjinske, orsačke naredbe, koje bi moral znati, ali pretežko mu je to sve prerezmeti, drugač, ako bi posebnu školu zvršil za to, onda bi morebiti išlo. — Za ove je alispan Vasvarmegjije dal vun jednoga katekizma, de je na pitanje složeno sve ono, kaj spada na jednoga občinskoga birova. — Na svako pitanje najde vu njem kratek odgovor, kaj mu je činiti vu tom ili onomu poslu. — Zato bi jako dobro bilo, da si ovu knjizicu svaki občinski birovi pribavi, da si doma prečita, česa se ima držati, da je reč spuniti ovoga ili onoga zakona.

Nekaj za kratek čas.

Domaći jezik.

Ovo leto se je pripetilo, da je Šipoš Agošton kapelan iz Budapešt-Ferencvároša processiju peljal vu Lurde, stero mesto je, kak znate, vu Francoskoj. Šipoš kapelan je znešteremij putniki pohodil ravno tam bivšega tarbeskoga biškupa, koga je po diačkom jeziku pozdravil. Biškur njemu takaj latinski odgovori, zatém pak — i to je napré postavil, da on zna, to, da u Magjerskoj vnogo ljudi i nemški dobro zna — par reči tak — kak je i nemški rekel ovim, ki su ga pohodili. Biškur je rekel, da zato još zna malo nemški, ar se je vu Lotaringiji narodil. Kak je znato, to je nemška knžerina bila. Na ovo obznaneje se je jako razkurazil jeden iz med ovi pohodnikov, jeden magjerski švaba iz Kerény; porine se napré i veli, da je i on švaba. Fletno počne slafuriti, da se je on u Magjerskoj narodil, 45 lét je star, bogat je, nego — tak je rekel — magjerski još nit ve nezna. Osbiljan i častni biškur se je jako čudil nad ovim človekom, mahne s rukom i ovak ga obšani:

— Dost je! Svoje drage domovine. štera človeka hrani i brani, jezika ne znati, to je spot — sramota!

Šparavna žena.

Gospon doktor, moj muž v bobinkaj leži Tak! No, taki pojdem. Prosim gospona doktora, dènes išče naj nedođu, nego za par dni. Pak zakaj?

Je, mortil mi i čer opadne v bobinke onda budu bar obedva najenput vraćili Ak bi pre drago došlo, svakoga poseb vraćiti.

Pri živinaru.

Jeden selski gazda dokluca koršmitu Kaj bi radi? — pita ga konjski doktor Došel sam, kaj bi išli k mojemu bežežnomu sinu.

Kak to, kaj vi neznate, da sam ja živinar?

Znam, znam. Ran zato sam došel sim Sam si mislil, da ako već gospon doktor moreju némo živinče zvručiti, kam leži zvručiju čoveka, koj njim bar more povedati, kaj mu fali, de ga boli.

Polovicu na se zème.

Doktor: Dragi prijatelj, vas strašna zimica muči.

Betežnik: I još strašneša žeja.

Doktor: No, budite samo mirni. Ja bum vam već prepisal takvo vračtvo, od česa vam prejde zimica i pogasi vam žeju.

Betežnik: Polovicu već ja sam na se zemem. — Oni samo naj glediju, kaj mi pretiraju zimicu, za žeju se naj nikaj nestaraju, to bum već ja sam zvručil.

Dobro zna šarcati.

Sudec: Kuliko vas koštaju škori?

Fruntek Bolta: 36 korun.

Sudec: Kak to? Vi lažete!

Fruntek: Zakaj bi lagal! Da su novi bili, sam oplatil za nje 20 korun. — Dva-put sam nje dal pošiti, svigdar sam platil 6 korun; za dvoje podplate sam platil 3 korune; jenput sam dal obsice popraviti, to košta 1 korunu. — Tak jeli je to ne sve skup 36 korun — Tuliko mi naj povrne tač, koj je čizme vkral, i onda bu Bog i mir.

Tolvaj.

Sudec: Zakaj ste vkrali toga kaputa?

Tolvaj: Ej, ali su je čudni gospon sudec! Tak oni neprevidiju, da sam već v ovim zdrapanim reklecu ne mogel duže hoditi.

Dober svedok.

Sudec: No, Prgač Jožka, jeli ti vupaš svedočiti na to, da je k »Črlenomu biku« zvanajo krčmi Fofnjač Štef počel bitku, svaju?

Prgač: To je istina, gospon sudec!

Sudec: Jeli si ti videl, da je Fofnjač Štef pljusnul Šmogor Valenta a zatim doli hitil?

Prgač: Tak je, gospon sudec!

Sudec dobro je. A jeli moreš svedočiti na to, da je Fofnjač po glavi vudril Kolomajz Franca i Dudaš Pavla, koji su na pomoć išli Fofnjač Štefu?

Prgač: To je sveta istina, gospon sudec! Sudec pak kak je to, kaj si ti nikaj ne dobil od ovoga blagoslova?

Prgač: Bog oslobodi, gospon sudec! Men! su niti jednu las ne zmrsili.

Sudec: Pa kak to? Pa kak si ti mogel gledati ovu svaju bez toga, da bi se med nje pustil.

Prgač: Kak to? To njim lahko dopovem. Ja sam onu noč, da su se ovi bili, doma bil i v štali v seniku mirno spal.

CZIM: AZ UJSÁG
BUDAPEST, RÁKÓCZI-ÚT 54.

„M-i-i-t?” — „Papa megengede! Hisz' valódi
 Antinicotin-cigarettafüvek fadobozban!”

Figyelem! Csak a „JACOBI” jelzéssel valódi!
 Minden fadoboz egy érdekes bűvészkártyát
 tartalmaz.

972 9-26

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek

30-50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha
 másutt részletfizetésre vásárolna.

Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékemet
 Halászlát, vadászati, torna, vívó és egyéb
 felszerelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.

fegyver és sportcikkek üzlete.

Budapest, II. Rákóczy-ut 6.

Naponta 100 csomagot küldök vidékre.

20 koronán aluli rendelések, csak 's a pénz
 előzetes beküldése mellett eszközölhetők.

607 47-52

Fischkandel Leó szücs

VARAŽDIN, VIDOVSZKI-TÉR 4.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy Berlinben
 e szakmában töltött 15 esztendő után fenti helyen levő saját házamban
 önnállósítottam magam.

Készíték mindennemű szörme-boát, utazó- és városi bundát, lábzsákok,
 úgyszintén női kabátot mérték után. Bármily javítást, általában e szakba vágó
 minden munkát elvállalok és lelkiismeretesen és jutányosan végzem..

Elvállalok mindennemű szörmeárut szakszerű nyári megőrzésre, melyekért
 megfélelő anyagi felelősséget vállalok.

Legmagasabb áron veszek mindennemű vadat.

A legpontosabb kiszolgálást biztosítva, kérem minél számosabb meg-
 bizásait.

Teljes tisztelettel

887 5-6

Fischkandel Leó szücs.

Bővebb felvilágosítást ad szivességből Csáktornyan:
 Masztnak József, Kossuth Lajos-utca 13.

Karácsonyi és ujévi ajándékoknak

különösen alkalmas

arany-ezüst-kinaezüst

913 2-*

árak,

disztárgyak, órák, ékszerek,

nagy választékban kaphatók

Rosentfeld J.

óra- és ékszerüzletben Csáktornya.

Csáktornya Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornyan.

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük, hogy 1909. évi január 6-ával megnyitjuk **hetibetét üz-**
letágunk IX. csoportját, amelynél:

hetenként legalább **1 korona** (= egy részlet) fizetendő;

a befizetés **184 hétre** terjed;

a **184 hét** lefolytával minden 184 koronával befizetett részlet után **200 korona**

fizetetik vissza;

a **16 koronát** kitevő különbözet a befizető kamatja, a mely **5%-os** kamatozásnak

felel meg;

ezen kamatnak tőke-kamat adóját az intézet viseli;

minden **1 koronás** heti befizetéssel **200 koronáig** terjedő kölcsönelőleg kérelmezhető

adóslevélre;

100 korona kölcsönelőleg után hetenként **14 fillér** kamat (=7.28%) fizetendő;

a kölcsönvevő előlegét bármikor is visszafizetheti, a melylyel további kamatfizetési

kötelezettsége megszűnik;

elköltözés, elhalálozás s egyéb körülmények következtében is leszámol az intézet

anélkül, hogy a befizető kamatvesztéséget szenvedne;

befizetési díj s költségek nem számíttatnak s vidéki befizetők részére postatakarék-

pénztári befizetési lapokat az intézet díjmentesen ad.

A részvenni hajlandók sziveskedjenek ebbeli szándékukat az intézettel szóval vagy

levéllileg közölni, ahol is egyéb felvilágosítások is készséggel nyújthatnak.

890 5-5

AZ IGAZGATÓSÁG.